

Во општиот урбанистички план на Скопје го најдоа своето место и овие културни институции, чија градба започна пред извесно време. Со завршувањето на градбата, остануваат реализациите на содржинските концепции и нивното ликовно-архитектонско обликување, односно, отворањето на постојаните музејски

поставки. Се предвидува музеите да бидат отворени за посетителите при крајот на 1975 година. Затоа колективите на овие институции, пред сè, стручните лица, треба да вложат големи напори како нивна обврска и одговорност кон заедницата.

Г. М.

ИНТЕРКАТЕДАРСКА КОНФЕРЕНЦИЈА НА ИСТОРИЧАРИТЕ ВО ХЕРЦЕГ НОВИ

На иницијатива на Сојузот на историските друштва на Југославија, во Херцег Нови на 14 и 15 мај 1971 година е одржана интеркатедарска конференција на историчарите на Југославија. Присутни беа избрани делегати од сите катедри за историски науки во нашата земја. Во името на Катедрата за историски науки на Филозофскиот факултет во Скопје присуствуваа: шефот на

Катедрата проф. д-р Андрија Лаинович и професорите: Љубен Лапе и Томо Томоски. Другите двајца избрани делегати, доцентите: Славка Фиданова и д-р Воислав Кушевски не присуствуваа на овој собир, бидејќи биле службено зафатени со други обврски.

Собирот е одржан на 14 и 15 мај во салата на херцегновскиот Центар за научни соибири. Присут-

ни беа делегатите од историските катедри од Белград, Загреб, Љубљана, Скопје, Сараево, Нови Сад, Задар и Приштина — сè на сè 22 делегата.

Конференцијата ја отвори претседателот на Сојузот на историските друштва на Југославија др. Димитрије Вујовиќ, директор на Историскиот институт на Црна Гора. Во поздравниот говор, тој меѓу останатото, рече: „Контактите и размените на искуствата на историчарите се неопходни не само од гледиштето на наставата и науката туку и од гледиштето на политиката и идеологијата. Во последно време заплускани сме од разни националистички и шовинистички испади, кои ја тружат нашата младина и ни нанесуваат големи штети. За жал, во тоа предничат извесни интелектуални кругови и ние како историчари знаеме дека е тоа во спротивност со сè она што е напредно во нашето минато. Ние, како историчари, најдобро знаеме дека нашите непријатели во текот на целата историја се радувале на секој обид за слабеење на нашето единство, бидејќи во тоа го гледале основниот услов за успехот на своите планови. Јас можам денес со задоволство да констатирам пред овој собир дека нашите историчари останаа настрана од тие ексцеси, што, секако, им служи на чест. Тие останаа настрана од сето тоа токму затоа што историчарите се и научници. Можам слободно да изјавам дека сите оние снаги кои се борат против национализмот и шовинизмот во нашето општество ќе најдат во нас историчарите секогаш вистински сојузници.“ (Објавено во „Побједа“ во Титоград, од 16 мај 1971, бр. 3028 под наслов: „Историчари о национализму“).

По овој уводен збор, кој наиде на општо одобрување, собирот го поздравил и претседателот на Собранието на општината Херцег Нови.

Потоа се избра работно претседателство на Конференцијата во состав: академикот др. Франце Цвигтер, професор на Универзитетот во Љубљана, др. Нада Клајиќ, професор на Универзитетот во Загреб и др. Димитрије Вујовиќ.

Конференцијата работеше во полн состав многу интензивно двата дена, претпладне до 14 часот со потребна пауза. Првиот ден со работата на конференцијата раководеше академикот Цвигтер, а вториот професорката Клајиќ. На конференцијата се продискутираа и допреа многу прашања од практичниот живот и работата на Катедрите и од стручно-научната и педагошката област. На пример, односот на националната и општата историја, структурата на наставата по историја, селекцијата и одбирањето на студентите — приемни испити или првата година на студии да послужи како селекција, општото образование и школската подготовка на студентите за студирање на историјата, упатеноста и познавањето на класичните и модерните јазици, еднопредметното студирање, прашањето за учебниците, општите и специјалните предавања, семинарската работа, постдипломските студии, докторатите, преминувањето од еден во друг факултет, планот на предавањата, поблиски контакти помеѓу катедрите, историјата на народностите, застапеноста на македонската историја на другите факултети итн. Основната цел на сите овие мисли и искуства беше да се подобри научната работа со студентите и нивното посино активирање и заинтереси-

раност за изучување на историската наука. Во дискусиите по сите овие прашања земаа видно учество сите присутни, меѓу нив и делегатите на нашата Катедра. Дискусиите беа многу одмерени, токму на потребната научна висина. На крајот беше допрено и прашањето за организирање и одржување на идниот Конгрес на Сојузот на историските друштва на Југославија, па Катедрите се замолија да испраќаат пријави на научни работи од своите членови за учество на овој Конгрес.

Попладнето на 14 мај делегатите ги посетија знаменитостите на градот и најблиската околина, со средствата кои Општината им ги даде на располагање. Смештајот и исхраната беа на европска висина во

хотел на брегот на морето и во извонредно пријатен амбиент.

Состанокот беше корисен во секој поглед. На него учесниците се чувствуваа како една целина, како работен колектив на една заедничка и многу одговорна работа. Единствене учесниците жалеа што вакви состаноци немало и порано и што се пропуштило, од првиот и единствен ваков состанок, да помине цела една деценија. Покрај тоа, на крајот треба да се каже дека ќе биде потребно за идниот состанок, кој е предвиден по две години, што по нашето мислење е прилично долго, да се прецизира тематиката за дискусија и да се дојде на состанокот со веќе одредена подготовка за учество во работата. А. Ј.